

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13Csp/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4219200367
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2019:4219200367.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, v konaní zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, Bratislava, IČO: 37 927 795 proti žalovanému: P. P., nar. XX.X.XXXX, O., O. XXX/XX, v konaní zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária FALIS & Partners, s.r.o., Lemontovova 14, Bratislava, IČO: 51 769 654, o zaplatenie 4.902,15 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 232,62 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 232,62 eur od 9.4.2016 do zaplatenia **z a s t a v u j e .**

Súd žalobcovi: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154 vracia zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu sumu 7,30 eur prostredníctvom Slovenská pošta, a.s., Banská Bystrica, IČO: 36 631 124, po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 4.669,53 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.669,53 eur od 9.4.2016 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 90,50 % náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., ako pôvodný žalobca a súčasne právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorá k 1.1.2018 zanikla rozdelením a následným zlúčením, si žalobou doručenou súdu dňa 29.1.2019 uplatnila voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 4.902,15 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 9.4.2016 do zaplatenia. Pôvodný žalobca si súčasne uplatnil nárok na náhradu trov konania. Uplatnený nárok uvedená spoločnosť odôvodnila tým, že na základe Zmluvy o pôžičke č. 8013033 zo 7.4.2014 poskytla žalovanému pôžičku vo výške 5.000 eur. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť uvedenú pôžičku 120 mesačnými splátkami po 77,54 eur, do celkovej sumy vo výške 9.304,80 eur. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil a uhradil len sumu 1.395,72 eur. Preto žalobca listom z 27.1.2016 vyzval žalovaného k okamžitej úhrade dlžných splátok a upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Keďže k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.3.2016 úver zosplatnil a žalovanému zosplatnenie úveru oznámil listom z 3.4.2016. Výška dlžnej sumy ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 4.902,15 eur.

Za dôkaz pôvodný žalobca označil zmluvu o pôžičke, zmluvné podmienky, prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku s doručenkou a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti.

2. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z 30.11.2017, uzavretej medzi Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok ako postupcom 1, spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupcom 2 a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. ako postupníkom, postupca k 16.4.2019 postúpil okrem iného uvedenej spoločnosti postupníka aj pohľadávku voči žalovanému.

Súd uznesením z 10.5.2019 pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že na miesto pôvodného žalobcu vstúpila spoločnosť postupníka už s novým obchodným menom Intrum Slovakia, s.r.o.

3. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu doručil súdu dňa 7.8.2019 po uplynutí 15 dňovej lehoty vyjadrenie k žalobe, v ktorom vzniesol námietku premlčania celého uplatneného nároku z dôvodu, že začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je potrebné v zmysle § 103 OZ posúdiť tak, že sa počíta odo dňa nezaplatenia tej nesplatennej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie úveru. Podľa žalovaného sa v danom prípade jedná o splátku splatnú 20.11.2015, keď v predžalobnej upomienke z 27.1.2016 adresovanej žalovanému, veriteľ žalovaného upozornil, že ak nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2015, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Právo veriteľa zosplatiť úver bolo dané pre nezaplatenie splátky splatnej 20.11.2015, a teda objektívna premlčacia doba začala plynúť nasledujúcim dňom po splatnosti, a to dňa 21.11.2015. Nakoľko žaloba bola podaná na súd dňa 29.1.2019, návrh bol na súd podaný po uplynutí trojročnej objektívnej premlčacej doby. V prípade spotrebiteľského právneho vzťahu a omeškania spotrebiteľa ako dlžníka, veriteľ môže účinne zosplatiť pohľadávku uplynutím 3 mesiacov od omeškania, pokiaľ aspoň 15 dní pred uplynutím 3 mesiacov upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Zročnosť splátky, a teda začiatok plynutia premlčacej doby celého zvyšku veriteľom zosplatennej pohľadávky nastáva uplynutím doby na zaplatenie splátky. Po zročnosti prvej nezaplatenej splátky, vzhľadom na existenciu podmienok podľa § 53 ods. 9 OZ sa musí situácia s omeškaním platenia splátky ešte dva razy zopakovať. Začiatok plynutia premlčacej doby celého zvyšku veriteľom zosplatennej pohľadávky nastala uplynutím doby na zaplatenie prvej splátky. Len prvá nezaplatená splátka je splátkou, ktorá v spotrebiteľskom vzťahu napĺňa podmienku § 53 ods. 9 OZ, teda že dlžník je s ňou v omeškaní 3 mesiace. V súvislosti s uvedeným žalovaný poukázal na obdobný právny názor vyslovený v rozhodnutiach Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/148/2018 z 29.4.2019, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/81/2017 z 9.8.2017, sp. zn. 5Co/233/2016 z 25.1.2017, sp.zn. 19Co/211/2016 z 13.10.2016, 19Co/274/2016 z 13.10.2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/228/2016 z 24.10.2017. Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

4. Žalobca na vyjadrenie žalovaného s námietkou premlčania reagoval v replike doručenej súdu 12.9.2019, v ktorej rozporoval tvrdenia žalovaného o počiatku plynutia premlčacej doby predčasne zosplateného dlhu od splatnosti prvej nezaplatenej splátky. Uviedol, že pre posúdenie premlčania dlhu je rozhodujúca splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala splatnosť celého dlhu. Poukázal aj na čl. 12 bod 12.4 zmluvných podmienok a § 565 OZ. Zdôraznil, že platné právne predpisy neobsahujú ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatenia dlhu na konkrétnu splátku, t.j. na prvú nezaplatenú, najmä keď z gramatického výkladu vyplýva, že žalobca má oprávnenie vyhlásiť splatnosť dlhu pre nesplnenie niektorej splátky. Žalobca ako veriteľ má právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky. Aj žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/447/2016 z 24.8.2017, v 13. bode odôvodnenia ktorého sa uvádza, že ak nie je preukázané inak, je potrebné považovať za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá OZ, splátku zročnú bezprostredne pred zosplatením. Žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou splatnou dňa 20.11.2015. Na porušenie disciplíny bol veriteľom upozornený predžalobnou upomienkou z 27.1.2016, pričom úver bol veriteľom predčasne zosplatený dňa 19.3.2016, a tak 3 ročná premlčacia doba by uplynula dňom 19.3.2019. Nakoľko žalobca podal žalobu na súd pred uvedeným dňom, jeho nárok nie je premlčaný. Taktiež citoval z uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 12Co/214/2017 z 31.8.2017 s tým, že k zosplateniu úveru nedochádza automaticky po tom, ako sa žalovaný dostal do omeškania s platením viac ako troch splátok úveru. Splatnosť celej pohľadávky nenastáva priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi či toto právo uplatní. Pripomenul, že súd je povinný skúmať premlčanie pri každej splátke, ktorá sa stala splatnou, jednotlivo. Žalobca ďalej zobral žalobu späť v časti premlčaných splátok z 20.11.2015, 20.12.2015 a 20.1.2016 po 77,54 eur, v celkovej výške 232,62 eur s príslušenstvom s tým, že v ďalšom si uplatňuje už len nárok na zaplatenie sumy vo výške 4.669,53 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4.669,53 eur od

9.4.2016 do zaplataenia. K uvedenému podaniu žalobca pripojil aj oznámenie z 26.3.2016 o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.

5. Súd otvoril vo veci pojednávanie dňa 17.9.2019 s tým, že pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu.

Právny zástupca žalovaného uviedol, že nepovažujú za sporné, že v danom prípade došlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti. Majú však za to, že premlčacia doba začína plynúť od dátumu splatnosti tej splátky, ktorá spôsobila predčasnú splatnosť. V danom prípade to bola splátka splatná 20.11.2015, aj keď nespochybňujú výber žalobcu, že v dôsledku omeškania ktorej splátky vyhlási predčasnú splatnosť. V danom prípade to bolo v dôsledku omeškania splátky splatnej 20.11.2015, preto máme za to, že 21.11.2018 uplynula premlčacia doba na úspešné uplatnenie nároku žalobcu, ktorý v danom prípade doručil súdu žalobu 21.1.2019, teda po uplynutí objektívnej 3 ročnej premlčacej doby. Z uvedeného dôvodu trvajú na tom, že nárok žalobcu je premlčaný a navrhujú žalobu zamietnuť.

6. Súd v súlade s § 181 ods. 2 CSP určil, že medzi stranami nie je sporné uzavretie úverovej zmluvy a nie je sporné ani neplnenie povinnosti žalovaným z uvedenej zmluvy. Sporné je premlčanie uplatneného nároku, resp. začiatok plynutia premlčacej doby v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti. Súdu sa javí, že premlčacia doba začína plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky splatnej pred vyhlásením predčasnej splatnosti. Taktiež uviedol, že vykoná dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu.

7. Podľa tlačiva spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. označeného ako Zmluva o poskytnutí pôžičky na bývanie, ktorú dňa 4.4.2014 podpísal žalovaný ako klient a dňa 7.4.2014 podpísal aj sprostredkovateľ spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. ako aj žalovaný ako 1. vlastník nehnuteľnosti, žalovanému bola poskytnutá pôžička na bývanie vo výške 5.000 eur, s mesačnou splátkou vo výške 77,54 eur, pri počte splátok 120 a konečnej splatnosti 4/2024, s celkovou čiastkou vo výške 9.304,80 eur, pri celkových nákladoch spotrebiteľa vo výške 4.304,80 eur, s RPMN a ročnou úrokovou sadzbou po 14,90%, pri priemernej hodnote RPMN 18,87 %. Podľa bodu 6.2 a 6.3 Zmluvných podmienok z čl. XIII zmluvy, sú splátky splatné do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca a prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy.

Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaný od 20.5.2014 do 29.10.2015 vrátane uhradil úhrnom sumu vo výške 1.395,72 eur a ďalšie splátky neuhradil. Podľa uvedeného prehľadu bol úver predčasne zosplatený k 19.3.2016.

Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. predžalobnou upomienkou z 27.1.2016 vyzvala žalovaného k úhrade nedoplatku na splátkach vo výške 232,62 eur, pod hrozbou predčasného zosplatenia úveru v prípade, že do 5.3.2016 nedôjde k úhrade splátky splatnej 11/2015. Uvedené podanie za žalovaného prevzala dňa 4.2.2016 jeho matka, ako to vyplýva z doručky na čl. 29 súdneho spisu.

Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. v liste z 26.3.2016 oznamovala žalovanému, že dlh zo zmluvy č. 8013033 sa stal k uvedenému dňu splatným. Súčasne uviedla výšku dlhu sumou 4.904,71 eur, z ktorej suma vo výške 4.902,15 eur predstavuje istinu.

8. Napriek tomu, že úverová zmluva je absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 6 písm. d/ a § 497 a nasl. Obchodného zákonníka), v danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že právny predchodca žalobcu, mal v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Preto súd na danú právnu vec aplikoval ustanovenia § 1 ods. 2, § 2, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ako aj § 52 a nasl. OZ.

9. Súd v súlade s § 145 ods. 2 CSP zastavil konanie v rozsahu čiastočného späťvzatia žaloby a v súlade s § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. rozhodol, že žalobcovi zo zaplataeného súdneho poplatku za žalobu vracia sumu 7,30 eur zodpovedajúcu časti, v ktorej bolo konanie zastavené, po krátení o sumu 6,70 eur, a to cestou Slovenská pošta, a.s.

10. Žalobca si v danom prípade uplatnil, po čiastočnom zastavení konania, nárok na zaplatenie sumy vo výške 4.669,53 eur titulom úveru čerpaného vo výške 5.000 eur, keď žalovaný počnúc splátkou splatnou 20.11.2015 ďalšie úhrady splátok nerealizoval a žalobca si, po čiastočnom späťvzatí žaloby, uplatnil voči žalovanému nárok na zaplatenie predčasne zosplatnenej istiny vo výške 4.591,99 eur s dlžnou splátkou splatnou 20.2.2016 vo výške 77,54 eur, to všetko v úhrnnej výške 4.669,53 eur.

11. V súvislosti so zákonom vyžadovanými podmienkami pre právne účinné predčasné zosplatnenie celého dlhu v prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, ustanovenie § 53 ods. 9 OZ, ako lex specialis k všeobecnému ustanoveniu § 565 OZ upravuje podmienku, podľa ktorej dodávateľ môže uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Toto právo veriteľ môže použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. V danom prípade došlo k predčasnému zosplatneniu úveru účtovne 19.3.2016, no vo vzťahu k žalovanému až listom z 26.3.2016. Teda k predčasnému zosplatneniu úveru v marci 2016 zo strany veriteľa žalovaného došlo dôvodne, keď žalovaný dňa 29.10.2015 realizoval ostatný raz splátku a veriteľ žalovaného listom z 27.1.2016 upozornil na uplatnenie práva podľa § 565 OZ z dôvodu omeškania s úhradou splátok vo výške 232,62 eur, vrátane splátky splatnej v mesiaci 11/2015.

12. Splatnosť mesačnej splátky bola dohodnutá k 20. dňu v mesiaci a žalovaný bol k 27.1.2016 podľa svojho veriteľa v omeškaní s úhradou splátok v celkovej výške 232,62 eur (77,54 x 3), teda s úhradou splátky splatnej 20.11.2015, ale aj s úhradou splátok splatných 20.12.2015 a 20.1.2016.

13. Podľa § 100 ods. 1 OZ Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

14. Súd, vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovaným, pri platnom a zákonom zosplatnení celého dlhu, prihliadol na začiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ. Pokiaľ žalovaný neuhradil splátky splatné 20.11.2015, 20.12.2015 a 20.1.2016, s poukazom na prvú vetu § 103 OZ začala plynúť 3 ročná premlčacia doba uvedených splátok odo dňa ich zročnosti, a to v prípade splátky splatnej 20.11.2015 dňa 21.11.2015, v prípade splátky splatnej 20.12.2015 dňa 21.12.2015 a v prípade splátky splatnej 20.1.2016 dňa 21.1.2016. Žalobca, po čiastočnom späťvzatí žaloby, si nárok na uvedené splátky aj s ich príslušenstvom v podobe úroku z omeškania z dôvodu premlčania neuplatňuje. V prípade dlžnej splátky splatnej 20.2.2016 začala 3 ročná premlčacia doba plynúť dňa 21.2.2016, v prípade dlžnej splátky splatnej 20.3.2016 začala 3 ročná premlčacia doba plynúť dňa 21.3.2016 a s poukazom na druhú vetu § 103 OZ začala dňom 21.3.2016 plynúť aj premlčacia doba pre celý dlh zosplatnený listom žalobcu z 26.3.2016, aj keď žalobca účtovne úver žalovaného zosplatnil dňa 19.3.2016.

Účinky zosplatnenia podľa § 565 OZ totižto podľa názoru súdu nemôžu nastať pred tým, než si veriteľ toto právo uplatní u svojho dlžníka, teda pred tým, než v súlade s § 565 OZ požiada veriteľ svojho dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky. V danom prípade si veriteľ žalovaného uplatnil právo podľa § 565 listom z 26.3.2016, aj keď zo skutkových tvrdení žalobcu a listinných dôkazov nie je zrejmé, kedy sa oznámenie o predčasnom zosplatnení dostalo do dispozičnej sféry žalovaného.

15. Súd sa nestotožnil s názorom žalovaného, podľa ktorého premlčacia doba celého dlhu voči spotrebiteľovi, s poukazom na § 53 ods. 9 OZ, začala plynúť odo dňa zročnosti v poradí prvej nesplnenej splátky, s ktorou bol dlžník 3 mesiace v omeškaní, čo malo mať za následok predčasné zosplatnenie úveru. Teda podľa žalovaného začala 3 ročná premlčacia doba celého dlhu žalovaného plynúť od 21.11.2015 a do doručenia žaloby súdu dňa 29.1.2019 podľa žalovaného premlčacia doba uplynula. Preto podľa žalovaného je právo žalobcu na dlh z dlžných splátok a predčasne zosplatneného úveru premlčané.

Súd zastáva názor, že v prípade dlžných splátok nie je možný posun začiatku plynutia premičacej doby predčasne zosplatneného úveru na časovej osi ku dňu zročnosti v poradí prvej z nesplnených splátky, v danom prípade k 21.11.2015, keďže je nelogické, aby k dlžnej splátke splatnej pred vyhlásením predčasnej splatnosti podľa § 565 OZ, napr. k splátke splatnej 20.2.2016 začala plynúť premičacia doba už od 21.11.2015, teda ešte pred zročnosťou splátky splatnej 20.2.2016 a v zmluve (bod 12.4 zmluvy) dohodnuté právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru podľa § 565 OZ bolo uplatnené v marci 2016.

16. Právo podľa § 565 na zaplatenie celého zvyšku dlhu je veriteľ pre nesplnenie niektorej splátky oprávnený použiť len do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a pokiaľ toto svoje právo nevyužije, prestane dňom splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky plynúť premičacia doba pre celý zvyšok dlhu. Pri výklade žalovaného o začiatku plynutia premičacej doby k predčasne zosplatnenému úveru v súvislosti s omeškaním žalovaného s úhradou splátky splatnej 20.11.2015 trvajúcim viac ako tri mesiace mal veriteľ požiadať žalovaného o zaplatenie celého dlhu do splatnosti marcovej splátky, teda do 20.3.2016. Pokiaľ tak veriteľ žalovaného nespravil, dňom zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky (20.3.2016) nepochybne prestala plynúť premičacia doba pre celý zvyšok dlhu.

Pokiaľ žaloba vo veci bola doručená súdu 29.1.2019, je bez významu, či si veriteľ žalovaného uplatnil právo podľa § 565 OZ dňa 19.3.2016 alebo 26.3.2016, teda či s poukazom na § 103 veta druhá OZ začala plynúť premičacia doba k predčasne zosplatnenému úveru od zročnosti ostatnej nesplnenej splátky splatnej 20.2.2016 alebo splátky splatnej 20.3.2016, pokiaľ sa nemení výška uplatneného nároku titulom dlžnej splátky vo výške 77,54 eur splatnej 20.2.2016 a titulom predčasne zosplatneného úveru vo výške 4.591,99 eur, najmä keď žaloba bola súdu doručená pred uplynutím 3 ročnej premičacej doby, ktorá v danom prípade v súvislosti s listom veriteľa z 26.3.2016 uplynula najneskôr 21.3.2019.

17. Ako uviedol aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/1375/2015, výskyt rozdielnych rozhodnutí v skutkovo rovnakých, prípadne podobných veciach je prirodzenou súčasťou v zásade každého súdneho systému, ktorý nie je založený na precedensoch ako prameňoch práva (viď m. m. nález ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 51/2014). Právny poriadok Slovenskej republiky predvída možnosť existencie rozdielnych právnych názorov súdov v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach a upravuje procedúru, prostriedky a nástroje, ktoré majú zabezpečiť koherentnosť judikatúry (k tomu viď napríklad ustanovenie § 22 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov). Preto súd na rozhodnutia iných súdov, na ktoré poukazyval žalovaný v súvislosti s jeho výkladom začiatku plynutia premičacej doby neprihliadol.

18. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že námietka premičania vo vzťahu k splátke splatnej 20.2.2016, resp. 20.3.2016 ako aj k dlhu z predčasne zosplatneného úveru je nedôvodná, keď premičacia doba k uvedeným splátkam, splatným pred vyhlásením predčasného zosplatnenia, začala plynúť odo dňa ich zročnosti s poukazom na prvú vetu § 103 OZ. Preto žalobcovi, po čiastočnom zastavení konania v rozsahu čiastočného späťvzatia, priznal zostávajúcu časť uplatneného nároku v úhrnej výške 4.669,53 eur (77,54 + 4.591,99), keď žalovaný netvrdil a nepreukázal, že by svojmu veriteľovi plnil aj po žalobcom tvrdenom realizovaní ostatnej úhrady dňa 29.10.2015.

19. Z dlžnej sumy istiny vznikol žalobcovi nárok na úrok z omeškania, ktorý si žalovaný uplatnil zo sumy 4.669,53 eur od 9.4.2016, teda po predčasnom zosplatnení, až do zaplatenia. Žalobcovi vznikol nárok na úrok z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 OZ, v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., a to o 5 percentuálnych bodov vyšší ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Súd aj s poukazom na § 216 ods. 1, 2 CSP rozhodol o úroku z omeškania tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

20. S poukazom na § 262 ods. 1 CSP súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal 90,50% náhradu trov konania, keď žalobca čiastočným späťvzatím žaloby zavinił čiastočné zastavenie konania.

21. Lehotu na plnenie súd žalovanému určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.